

Kaj je duhovnost

Izraz duhovnost, ki ga navadno povezujemo z neko obliko religije ali religiozne prakse, ima v resnici mnogo širši pomen. Izraz "duhovno" v ezoteriki namreč pomeni lastnost katerekoli dejavnosti, ki vodi človeka v smeri razvoja - fizičnega, čustvenega, intuitivnega, družbenega - in pripelje do višjega stanja zavesti. Po tej definiciji je lahko vsaka beseda, misel ali dejanje potencialno "duhovno" in sposobno izboljšati človeško življenje.

Tako je lahko tudi veda o fiziki, biologiji, kemiji ali o čem drugem neke vrste duhovnost...če se človeku malo pogloblja (razsvetli) v glavi, da dobi odgovore na to zakaj živi, kam gre po smrti, kaj je smisel življenja, ipd. Ali pa če mu pomaga, da lažje razume svet okoli sebe in njegov odnos do njega...

Kaj je torej duhovnost po učenju tapravih duhovnih učiteljev?

Ljudje si predstavljajo, da duhovnost pomeni meditirati o Bogu, moliti, mantrati, peti svete pesmi, kopati se v sveti reki, obiskovati sveta mesta...Toda to ni pravilno tolmačenje duhovnosti. **Duhovnost pomeni osvoboditi se živalske narave in razviti svoje božanske lastnosti.** Pomeni zrušiti ovire med Bogom in naravo ter priznati njuno temeljno enost. To je neomajno prizadevanje za doseg kozmične zavesti. Namen duhovnosti je usposobiti posameznika, da na popoln način izrazi božansko kozmično zavest, ki je prisotna tako znotraj kot zunaj.

Danes ljudje menijo, da duhovnost nima veze s posvetnim življenjem in obratno. To je velika napaka. Resnična božanskost pomeni združenost duhovnosti in družbenih obveznosti. Enotnost države in družbena harmonija temeljita na duhovnosti. Božanskost je tista, ki povezuje duhovnost in družbeno življenje.